

for, hvordan vi får nedbragt EU-landbrugsstøtten på længere sigt.

Med hensyn til konkrete eksempler synes jeg faktisk, det allerbedste eksempel er cross compliance, altså det her med, at miljøkravene nu bliver gjort obligatoriske, og at man bliver tvunget til at efterleve de fælles miljøregler for overhovedet at få andel i støtten.

Det er i hvert fald noget, der har været med til at give et gevaldigt løft ikke kun i Danmark, men også i de øvrige EU-lande, og det mener jeg selv er noget af det, der virkelig trækker i en miljømæssigt rigtig retning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror simpelt hen ikke, fru Lene Espersen har forstået, hvad det er, Enhedslisten foreslår med hensyn til omlægningen af hektarstøtten.

Altså det, vi foreslår, er ganske enkelt, at hvis man har et alsidigt sædskifte på sin gård, så skal man kunne få støtte til hele arealet, således at man ikke bliver straffet for at have et alsidigt sædskifte med f.eks. et pænt stort græsareal, således at man ikke bliver tilskyndet til en ensidig drift, der alene satser på korn og de såkaldte reformafgrøder.

Det er jo indlysende, at så skal de penge, der er afsat på budgettet, selvfølgelig omfordeles. Hektarstøttesatsen bliver naturligvis lavere for alle, når der bliver den ligestilling, for jeg er ganske enig i, at vi ikke har penge til at fylde mere i EU's kasse, slet ikke.

Jeg håber, det oplærer misforståelsen hos fru Lene Espersen; jeg tror ikke, hun har sat sig ind i, hvad det er Enhedslisten har foreslået.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg har fuldt ud sat mig ind i Enhedslistens tanker på EU-agenda-området, og jeg kan forstå, at det er sådan en eller anden bureaukratisk omregningsmekanisme, der nu skal sættes i gang.

Men det ændrer jo ikke ved det faktum, at det, Enhedslisten foreslår, er, at der skal indføres nye tilskudsordninger i EU-systemet, nye muligheder for at søge penge til nye produktionsmetoder, og det synes jeg er en meget, meget, meget dårlig idé. Hvad kunne der ikke også komme af ønsker fra andre lande i den forbindelse?

Jeg synes, det er meget bedre, at vi gør, som vi er i gang med med »Agenda 2000«, nemlig at

vi får sænket priserne og ad den vej nærmer os verdensmarkedsniveauet, så vi på længere sigt kan slippe fuldstændig af med EU-støtten.

Jørn Jespersen (SF):

For ca. 5 år siden opfordrede SF ministeren, som dengang var landbrugsminister – han er så senere blevet forfremmet til at være fødevarerminister – til at fremsætte en økologisk aktionsplan.

Det gjorde han. Den er der blevet arbejdet med grundigt siden, og man kan i dag konstatere, at det, der så siden hen er blevet kaldt Økologisk Aktionsplan I, langt hen ad vejen er gennemført, og det har jo også medført en ganske stor og glædelig udvikling på det økologiske område.

Nu er vi så kommet i den situation, at man har nedsat et udvalg, som skulle udarbejde Aktionsplan II. Den foreligger for os i dag. Den er meget spændende og meget omfattende, og vi har med stor tilfredshed noteret os, at der er et enigt og meget bredt udvalg bag denne aktionsplan, og vi er helt sikre på, at den vil blive fulgt op på samme måde, som aktionsplan I blev.

Det er jo også meget aktuelt at sige, at vi her har med et område, nemlig økologi, at gøre, som jo er aktuelt i forbindelse med Bicheludvalget, hvor det jo netop er økologi, som er en af de tre hovedanbefalinger, hvor man peger på økologien som et meget vigtigt miljøredskab med henblik på at mindske pesticidbelastningen. Alene af den grund er det meget vigtigt at fremme den økologiske udvikling.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at det handler jo ikke bare om mere økologi, det handler også om bedre økologi, for man kan anskue økologi på flere måder. Man kan anskue økologi på den meget formelle måde og sige, at det er et sæt spilleregler, som skal overholdes, og hvis man har overholdt dem, så har man ret til at få det røde Ø-mærke og ret til at markedsføre sine produkter som økologiske. Men meget mere vigtigt er det jo, at økologi også er et sæt holdninger om at producere med naturen og ikke mod naturen, og den slags holdninger er det straks langt mere vanskeligt at opstille håndfaste regler for.

Derfor er vi i et evigt dilemma, der hedder på den ene side at udbrede økologien og på den anden side at holde fast i det grundlæggende, at det stadig væk er et spørgsmål om, at vi producerer med naturen.